

7

**SERVET
MÜLKİYET DEĞİL
EMANETTİR**

SERVET MÜLKİYET DEĞİL EMANETTİR

İĞİAD, insana dünya hayatında verilen her şeyin bir emanet olduğuna inanır ve servetle imtihanının bu minval üzere olduğuna özellikle vurgu yapar.

Hayatın her anı insana verilen bir emanettir. Gelip geçiciliği tüm kutsal metinlerde ısrarla tekrarlandığı gibi dünyada konaklayan insan, hayatın her alanında elde ettiği şeyin bir gün ondan geri alınacağını, o şeyle bağının kopacağını bilir. İnsanın servetle ilişkisi de bundan azade değildir, o da mülkiyet değil emanettir.

Sermayenin banka mevduat hesapları, gayrimenkul, araba, arazi vb. alanlara aktarılarak durağanlığa uğraması, piyasaların muhtaç olduğu ve dolaşımı ile herkesin nasiplendiği sermayenin akış hızını düşürmektedir.

Sermayenin servete dönüşmesi dinamik bir değeri durağanlaştırmakta, hayatın olağan seyri içinde insanlığın genel yararına olacak bir birikimi bireyin şahsi menfaatine indirgemektedir. Sermaye çoklu dolaşımdan çekilmekte, tekli bir birikime dönüşen sermayedeki kâr, yerini ranta bırakmaktadır. Hâlbuki sermayenin dolaşımda olması esastır, ancak hayatın içinde canlı bir varlık olarak yaşarsa kirlenmez. Durağanlaştıkça ve mülkiyete dönüştükçe piyasayı soğurur ve elinde tutanlara bir güç temin eder. Servet bir güç ve iktidar aracına dönüşmemelidir.

- İĞİAD, servetin insanda iken emanet, verdiğinde ise gerçek mülkiyet/kazanç olduğuna inanır.
- İĞİAD, servet temerküzünden şiddetle kaçınmayı ve sermayeyi daima dolaşıma sokmayı önerir. Onu tedavüle çıkması gereken bir emanet olarak görür.
- İĞİAD, sadece belirli insanlar arasında dolaşımda bulunan servetin, statik yapısının sakıncalarına dikkat çeker ve dinamik bir sermaye akışının gereğini vurgular.